

त्यावेळी मुख्यमंत्री बॅरिस्टर बाबासाहेब भोसले लिहितात " निर्मळ मनाचा एक थोर राजा, कुशल संघटक आणि कार्यक्षम मंत्री म्हणून त्यांची कारकिर्द पश्चिम महाराष्ट्रातील मंडळीना अविस्मरणीय वाटणे साहजिक आहे. पिढीजात राजपदावरून खाली उतरून जनतेला सामोरा जाणारा हा राजा(मालोजीराव) जनतेच्या प्रेमाला कधीच पारखा झाला नाही. निवडणुकीमध्ये मतदारांनी त्यांच्यावर तर प्रेम केलेच पण त्यांच्याबरोबर इतरही अनेक सहका-यांना विधी मंडळ प्रवेशाचा लाभ झाला. राजेसाहेबांच्या जवळ अहंता नव्हती, सर्व थरांच्या लोकांमध्ये ते सहज मिसळत असत लहानमोठ्या सर्व मित्रांच्याशी सतत मैत्री ठेवण्यास ते नेहमी जाबूरक राहिले. सातारा जिल्ह्यातील कोयनेचे धरण हे राजेसाहेबांच्या कर्तृत्वाची साक्ष शतकानुशतके पश्चिम महाराष्ट्रातील जनतेला देत राहिल".

सातारा राजमाता छ.सुमित्राराजे भोसले लिहितात कि " केवळ फलटण चे राजे म्हणूनच नव्हे तर भारतीय जनमानसाशी एकरूप होऊन त्यांनी महाराष्ट्राची बहुमोल सेवा केली ते ख-या अर्थाने लोक राजेच होते. राज्याच्या मंत्रिमंडळात राजे निंबाळकर यांनी त्यावेळी खुप सार्वजनिक कामे केली, विशेषतः सातारा जिल्ह्याच्या राजकिय आणि सामाजिक इतिहासात त्यांचा गौरवाने उल्लेख व्हावा अशीच त्यांची सामाजिक बांधीलकी जाणणारी विचारधारा होती."

माजी खासदार व थोर स्वातंत्रसैनिक देशभक्त तुळशीदास जाधव त्यांच्या कार्याचे मुल्यमापन खालील शब्दात व्यक्त करतात " कै. लोकप्रिय श्रीमंत मालोजीराव निंबाळकर राजेसाहेब फलटण , माझ्या शब्दात राजेसाहेब अत्यंत सात्विक ,समतोल मनाचे ,त्यागी ,ममताळू, लोकसंग्रही व गरीबांचेवाली असे राजेसाहेब यांच्याबरोबर मला बराच काळ सार्वजनिक राजकिय कामात काम करण्यास मिळाले हे फारच चांगले झाले. त्यांच्या गोड त्यागी स्वभावाचा माझ्या मनावर चांगलाच परिणाम झाला."

फलटण संस्थान 8 मार्च 1948 ला मुंबई प्रांतांत विलीन झाले पुढे 14-5-1978 ला मालोजीरावांचे निधन झाले परंतु फलटण शहरात असणारा त्यांचा राजप्रसाद व इतर ऐतिहासिक वास्तू दिमाखाने डौलत आहेत व फलटण च्या नाईक निंबाळकर घराण्याच्या गौरवशाली इतिहासाची साक्ष भावी पीढीला देत आहेत म्हणूनच दिवाण गोडबोले म्हणतात तसे "फलटण संस्थान संपले तरी किर्ती रूपे उरले".